

Zpráva o stavu sboru faráře Josefa Bartoška

Nastupoval jsem k Novému roku s velkými ambicemi:

1. konat bohoslužby; pastoračně pečovat o kmenové členy/ky sboru.
2. zvát do Soběhrd kvalitní kazatele, kteří mohou sborové společenství posílit nejen kázáním, ale i sdílenou zkušeností při kávě a čaji. Zvát studenty teologie z posledních ročníků
3. posílit sborové společenství společnými akcemi, kde by si každý našel svou parketu. Tedy kromě klasických biblických hodin a třicátníků (termín, zamrzlý z osmdesátých let, dnes spíše „stotřicátníků“) i novými typy setkávání – filmový klub, společné rožnění, bytové semináře, komponované pořady apod.)
4. posílit vazby na obec-nejbližší zdroj nových členů
5. udržovat spolupráci s Husitskou církví, případně i jinými křesťanskými společenstvími v blízkém okolí
6. pastoračně působit na kartotékové členy sboru, jejichž víra je tak hluboko, že už ani nevědí, kde je jejich kostel
7. poskytovat církevní prostory k pronájmu, nejlépe jiným lidem z církve, k oboustrannému prospěchu
8. navštěvovat Hospic v Čerčanech
9. uspořádat tábor v Čími
10. pořádání koncertů, výstav, výletů

Jejich naplňování má ovšem mnohá úskalí. Omezená možnost osobních setkávání by byla z dlouhodobého hlediska fatální. Přesto jsme se v rámci možností snažili. Ale už sama hojně navštívená instalace naznačila, co nás čeká. Samuel Hejzlar, který dnes již bohužel není mezi námi, se snažil situaci odlehčit tím, že přišel s plexisklovým krytem jak svářeč z ropovodu družba, který právě přijel na dovolenou. Farářka Lenka Ridzoňová mi vtipně připomněla dlouhou, nudnou a nesrozumitelnou řeč, kterou musela vyslechnout coby mládežnice jednoho Silvestra u nás doma. Snad aby jemně naznačila, čeho se to mám v Soběhrdech vystříhat....

ad1) pravidelné bohoslužby jsme nikdy nepřerušili, naopak jsme ještě přidali streamování a rozesílání textů, jako každý rok jsme uskutečnili bohoslužby na Krásné Hoře; fungovala pravidelná „kavárnička po telefonu“; ty, kteří těžce nesli sociální vyloučenost, jsem navštěvoval osobně

ad2) podařilo se nám slyšet řadu zajímavých kazatelů, nicméně výrazně méně, než bychom si přáli; se studenty teologie jsme sotva začali

ad3) o biblické programy online se svědomitě stará Šárka Grauová. Filmový klub přinesl řadu zajímavých snímků. Filmy jako Výjimeční (o autistech), Corpus Christi (o hledání křesťanské identity) nebo Samsára (o problémech mladých buddhistů) vyvolaly rozsáhlé diskuze o víře či životní orientaci. Při společném opékání jsme se nenásilně seznámili s novým katolickým farářem Ondřejem Kapanym, a přivítali mnoho staronových členů či nových zájemců z okolí. Bytové semináře jsou vázány na jednotlivé domácnosti.

ad4) podařilo se uskutečnit pouze jednu ze série zamýšlených přednášek. Někteří členové sboru se zúčastnili brigád v obci, které byly kladně hodnoceny a přispěly ke zviditelňování sboru. *(jedna členka staršovstva to zhodnotila takto: Zdravím všechny, byli jsme dnes na brigádě OÚ v Soběhrdech. Nedá*

mě to, musím to zhodnotit jako Pepíkův opravdu dobrý počin. Pan starosta pomoc faráře a členů sboru – bylo nás tam celkem 7 - velmi ocenil, atmosféra celkově tam byla velmi příjemná a přátelská. U následného ohníčku ještě Soběhrdští občané se zjevně rádi pobavili vtipnými historkami našeho pána faráře 😊). Daří se mi pravidelně přispívat do Soběhrdského zpravodaje. Tu a tam hovořím s někým na hřišti za kostelem.

ad 5) Spolupráce s Husity funguje nadstandardně nejen po linii bohoslužeb.

ad 6) Toto bude provozováno až při větším rozvolnění a patrně se stane doménou Šárky.

ad7) v rámci možností jsme zde měli několik cizích sborů, kde jsme využívali možnosti vzájemné komunikace. Také zde byla multiekumenická umělecká skupina „Karavana“

ad8) Hospic navštěvuji prakticky nepřerušeně jednou až dvakrát týdně. Při každé návštěvě jsem testován. O důležitosti tohoto zařízení jsem referoval v Soběhrdském bratru i Soběhrdském zpravodaji.

ad9) tábor v Čími se vydařil, hlavně díky pečlivé přípravě mladých pod vedením Katky Slavíkové a Jirky Fojtů za přispění Petr Wágnera, faráře Církve československé husitské a rodiny Hejzlarových.

Ad10) koncerty se uskutečnily pouze dva, jeden v kostele a druhý pod pergolou. Oba se setkaly s velkým úspěchem. Doufejme, že letos bude více příležitostí.

Myslím, že i přes uvedené obtíže nás práce baví a letošní rok se vydaří.

Doplnění zprávy o stavu sboru kurátorem sboru Pavlem Stolařem:

Vzdělávání dětí a mládeže je dlouhodobou výzvou. Konfirmační cvičení se v době koronakrizy nedařilo realizovat, protože odpadly i schůzky konfirmandů se sbory seniorátu.

Nedělní škola je každou neděli připravena prací laiků. Na nedělních bohoslužbách pro děti se podílí 5 - 6 učitelů. Někdy nepřivedou rodiče dítě žádné, ale pokud jsou hosté, může být dětských účastníků až 7. Takže příprava učitelů a jejich námaha jistě stojí za to a děkujeme za ní.

V důsledku karanténních opatření nebylo možné realizovat připravené výstavy v kostele, ani některé přednášky.

Služby v kostele při bohoslužbách a péče o provoz jsou zajišťovány členy staršovstva. Tato služba je pravidelná a stálá a vyžaduje rovněž poděkování.

Starostí staršovstva je také péče o sborové budovy. V minulém roce se podařilo upravit sborové prostory na půdě. Za přispění mikrograntu pražského seniorátu byl doplněn mobiliář a ostatní vybavení, aby bylo možné pořádat víkendové pobyty v kvalitnějším prostředí.

V důsledku havárie vody došlo k vytopení sklepa. Prostory se podařilo za přispění plnění pojišťovny opravit a vyklidit.

Údržba areálu kostela a fary vyžaduje neustálou péči, stejně tak jako přípravu dřeva pro topení v kostele i na faře. Většinou je zajišťována brigádnicky. Provádějí ji někteří členové sboru, zejména členové staršovstva. Bylo by potřeba, aby se na údržbě areálu podílelo větší množství členů sboru.

Schůze staršovstva se konaly přes karanténní opatření pravidelně, ať již prezenčně nebo on line.

Administrativu sboru zajišťují v naprosté většině laičtí členové sboru. Děkujeme všem, kteří se podílí na vedení financí, účetnictví a provádění revizí.